

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1CoE/77/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115206929
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6115206929.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej a členov senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho č. 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému: C. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. B. M. č. XXXX/XX, XXX XX V. V., o vymoženie 399,79 Eur s prísli, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Kálmána Mikszatha č. 268, 979 01 Rimavská Sobota, pod sp. zn. EX 437/2015, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 4Er/888/2015-93 zo dňa 24. januára 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej aj len „Exekučný poriadok“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení predmetného uznesenia uviedol, že povinný sa vo svojom podaní zo dňa 14.09.2015 domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že rozhodcovská doložka, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a exekučný titul ho zaväzuje na plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Povinný uviedol, že si nevyjednal rozhodcu, pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné a vôbec sa s nimi neoboznámil. Miesto rozhodcovského konania si stanovil oprávnený. Podľa jeho názoru ide zo strany oprávneného o úžeru a neprimerané úverové zaťaženie, keď poskytnutý úver bol 766,15 Eur, splátky spolu 1 839,24 Eur, skutočne uhradená suma 1 430,52 Eur. Povinný v podaní zo dňa 17.09.2015 označenom ako „Doplnenie k odvolaniu zo dňa 14.09.2015“ uviedol, že podal námietky a návrh na zrušenie exekúcie z dôvodu porušenia § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V podaní zo dňa 28.01.2016 povinný uviedol, že rozhodcovskú zmluvu podpísal pod nátlakom, pod podmienkou, že ak ju nepodpíše, úver mu nebude poskytnutý.

3. Oprávnený k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že rozhodcovská zmluva nebola súčasťou žiadnej inej zmluvy, bola právne a fakticky oddelená od zmluvy o úvere. Je samostatným právnym úkonom, ktorého uzavretie je možnosťou, nie povinnosťou. Povinný mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Mal možnosť od nej jednostranne odstúpiť do 14 dní od jej uzavretia. K miestu rozhodcovského konania oprávnený uviedol, že konanie pred rozhodcovským súdom je v zásade písomné. K tvrdeniu povinného, že si osobitne nevyjednal rozhodcu, oprávnený uviedol, že v zmysle čl. 6 rozhodcovskej zmluvy mal možnosť navrhnúť osobu rozhodcu, no napriek výzve rozhodcovského súdu osobu rozhodcu nenavrhol.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodcovskú zmluvu uzatvoril oprávnený s povinným na samostatnej listine. Došlo tak k individuálnemu dojednaniu tejto zmluvnej podmienky, preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 OZ. S ohľadom na formu a obsah rozhodcovskej zmluvy povinný prejavil vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a uzavretie rozhodcovskej zmluvy samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Povinný mal možnosť odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy, čo neurobil. Podľa názoru súdu prvej inštancie tak bolo nesporné, že povinný mohol vlastným úkonom ovplyvniť existenciu, resp. zrušenie rozhodcovskej zmluvy

5. Súd prvej inštancie k ostatným námietkam povinného uviedol, že nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu a nároku, ktorý ním bol priznaný, ani priebeh konania, ktorého výsledkom bol exekučný titul. Tieto povinným namietané skutočnosti mohli byť len dôvodom na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorej podanie na príslušný súd povinný nepreukázal. Exekučný súd nie je oprávnený nahrádzať rozhodnutie súdu o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie zamietol návrh na zastavenie exekúcie.

6. Povinný v zákonnej lehote podal proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie odvolanie. V odvolaní namietal porušenie práva na súdnu ochranu. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal s navrhnutými dôkazmi, ktoré potvrdzujú úžeru zo strany oprávneného. Súd prvej inštancie sa zaoberal výlučne formálnymi okolnosťami, pričom sa nezaoberal nezákonnou úžerou. Sú mal osvedčené, že úver bol poskytnutý vvo výške 900,- Eur, ale v skutočnosti bol poskytnutý úver vo výške 766,15 Eur. Je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu niekoľkonásobne priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami, ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť. K rozhodcovskej zmluve povinný uviedol že bola predtlačená a formulárová ako príloha k zmluva o úvere. Ide o závislú zmluvu k zmluve o úvere, preto je absolútne neplatná. Opätovne povinný poukázal na skutočnosť, že úver mu bol poskytnutý vo výške 766,15 Eur. Oprávnený tak uviedol spotrebiteľa do omylu. Ďalej povinný uviedol, že zmluvu podpísal pod nátlakom. Povinný v dobrej viere podpísal predtlačенú, formulárovú zmluvu, ktorej obsah nemohol ovplyvniť. Z týchto dôvodov požiadal povinný odvolací súd, aby uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinného uviedol, že povinnému poskytol úver v sume 900,- Eur, z toho časť 133,85 Eur bola poskytnutá v rámci započítania so záväzkom povinného podľa dohody o poskytnutí služby a časť vo výške 766,15 Eur bola vyplatená v prospech povinného. Ďalej uviedol, že dohodnutá odplata podstatným spôsobom neprevyšovala priemernú odplatu na finančnom trhu. Na záver oprávnený uviedol, že exekúcia je v celom rozsahu oprávnená, povinný neuviedol žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia neprípustná čo i len v časti.

8. S účinnosťou od 01.07.2016 začal platiť nový procesný predpis - zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý sa v zmysle prechodných a záverečných ustanovení, ako aj v zmysle § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, použije aj v právoplatne neskončených exekučných konaniach.

9. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia; ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku; ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia CSP.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal podľa § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP uvádza aj ďalšie dôvody, ktorými zároveň reaguje na relevantné námietky v odvolaní.

12. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že oprávnený podal dňa 19.03.2015 súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému. Následne súdny exekútor dňa 07.04.2015 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd prvej inštancie dňa 16.04.2015 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v predmetnej veci bol Rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, sp. zn. 32/08/14-nR zo dňa 03.12.2014, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2014 a vykonateľnosť dňa 19.12.2014. Dňa 14.09.2015 bolo súdu prvej inštancie doručené odvolanie povinného voči uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 4Er/888/2015-44 zo dňa 21.08.2015, ktorým zamietol námietky povinného proti exekúcii. V rámci podaného odvolania povinný podal návrh na zastavenie exekúcie. Odvolaním napadnutým uznesením č. k. 4Er/888/2015-93 z dňa 24.01.2018 súd prvej inštancie zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie podal povinný odvolanie.

13. V súdnom spise sa nachádza Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.05.2011. Podľa rozhodcovskej zmluvy, táto zmluva nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný (čl. 2). Obsahom zmluvy je aj právo dlžníka odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy (čl. 7 tejto zmluvy).

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere; (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 2 a 3 OZ; (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZRK“); rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

17. Podľa § 4 ods. 2 a ods. 3 ZRK; rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

18. Podľa § 43c ods. 1, 2 OZ; včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

19. Podľa § 44 ods. 1 OZ; zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

20. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku; exekúciu súd zastaví, ak g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

21. Povinný v odvolaní namietal, že rozhodcovská zmluva bola predtlačená a formulárová, závislá od zmluvy o revolvingovom úvere a preto absolútne neplatná. K tejto odvolacej námietke uvádza odvolací súd nasledovné.

22. Exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania (teda nie len pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, ale tiež na prípadnú námietku povinného proti exekúcii ako aj na prípadný návrh povinného na zastavenie exekúcie), pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania ako aj bez návrhu. Súd sa okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či ide o rozhodnutie vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 3 Cdo 146/2011).

23. Z uvedeného dôvodu je pre posúdenie, či súdu bol alebo nebol predložený riadny exekučný titul, nevyhnutnou súčasťou prieskumu zisťovanie, či bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy dohodnutej či už vo forme osobitnej zmluvy alebo doložky k inej zmluve. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46, zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

24. V ustanovení § 53 OZ je obsiahnutá úprava neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Ide o podmienky, s ktorými sa spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. Ustanovenie odseku 1 vyššie citovaného ustanovenia zakotvuje všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda nesmie obsahovať neprijateľné podmienky. Zároveň však v druhej vete upravuje podmienky, za splnenia ktorých sa na zmluvné ustanovenia nehľadí ako na neprijateľné.

25. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa tak vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené. Nevzťahuje sa však na tie zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté individuálne. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa nemožno dovolávať ich neprijateľnosti.

26. Súd prvej inštancie po oboznámení sa so zmluvou o revolvingovom úvere a s rozhodcovskou zmluvou správne ustálil, že zmluvný vzťah medzi oprávneným a povinným je spotrebiteľským vzťahom. Táto skutočnosť v konaní nebola sporná.

27. Odvolací súd súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa individuálneho dojednaní rozhodcovskej zmluvy a v tejto časti považuje odvolacie námietky povinného za nedôvodné. Rozhodcovská zmluva, ktorá obsahuje jasné a zrozumiteľné vyhlásenie veriteľa o tom, že jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy, z ktorej spory majú byť riešené v rozhodcovskom konaní ako aj vyhlásenie, že spotrebiteľ nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy (pričom o týchto skutočnostiach ako aj o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy bol spotrebiteľ výslovne poučený veriteľom) a zároveň oprávnenie spotrebiteľa odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy aj bez uvedenia dôvodu v primeranej 14 dňovej lehote, ktorá je dostatočná na to, aby spotrebiteľ mal možnosť prečítať si znenie rozhodcovskej zmluvy a oboznámiť sa s ňou, nemôže byť považovaná za zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná.

28. Exekučný súd na druhej strane nie je oprávnený obsahovo skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, t. j. či rozhodcovský súd správne rozhodol o hmotnoprávnom nároku žalobcu (oprávneného).

Skúmanie exekučného titulu po jeho vecnej stránke spôsobuje svojvoľný a nezákonný zásah do právoplatnosti rozhodnutia rozhodcovského súdu, ktorým sú účastníci konania viazaní (res iudicata). Zároveň dochádza k zásahu do princípu rovnocennosti rozhodcovských rozsudkov a rozhodnutí všeobecných súdov, podľa ktorého exekučný súd musí s rozhodcovským rozsudkom nakladať (so zákonom ustanovenými výnimkami) rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu. Exekučný súd môže v štádiu exekučného konania skúmať vecnú správnosť rozhodnutia rozhodcovského súdu len na základe zákonného zmocnenia. To však v tomto prípade absentuje.

29. Ani právo EU neobsahuje právnu úpravu, z ktorej by vyplývala povinnosť v rámci exekučného konania skúmať vecnú stránku rozhodnutia, a to či už súdneho alebo rozhodcovského orgánu. Táto možnosť nevyplýva ani z rozhodnutia Súdneho dvora EU vo veci C-40/08, Asturcom telecomunicaciones SL c/a Cristina Rodríguez Nogueira zo dňa 06.10.2009. V uvedenom rozhodnutí sa jasne hovorí len o tom, že je potrebné skúmať nekalú povahu rozhodcovskej zmluvy (doložky) v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy (pozri body 34 - 37 rozhodnutia). Exekučný súd tak aj podľa názoru Súdneho dvora EU môže narušiť stabilitu a nezmeniteľnosť rozhodcovského rozhodnutia v spotrebiteľských veciach len za predpokladu, ak mu to vnútroštátna právna úprava výslovne umožňuje.

30. V čase začatia exekučného konania právna úprava Slovenskej republiky neumožňovala v štádiu exekučného konania skúmať, či právoplatný a vykonateľný exekučný titul je vecne správny. Túto možnosť v obmedzenom rozsahu pôvodne pripúšťalo ustanovenie § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZRK“), ktoré však bolo od 01.01.2015 zrušené zákonom č. 335/2014 Z. z. Podľa uvedeného § 45 ods. 1 písm. c) ZRK bol exekučný súd oprávnený zastaviť exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok zaväzoval účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré bolo objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Možnosť skúmania rozhodcovského rozsudku v exekučnom konaní po jeho vecnej stránke len prostredníctvom § 45 ZRK vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, podľa ktorého: „Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či rozhodnutie (iný titul) je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nemôže exekučný súd naprávať prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu. V súlade so zásadou rovnocennosti platí vyššie uvedené bez ohľadu na to, či exekučným titulom je rozsudok, ktorý vydal všeobecný súd alebo rozhodcovský súd.

Exekučný súd je však v exekučnom konaní zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk, ktoré sú vymedzené v § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. Preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom možné iba v zmysle § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. (rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie, nie však na to, či spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku.“

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uvedenom rozhodnutí jednoznačne skonštatoval, že vecný prieskum rozhodcovského rozsudku inak, ako prostredníctvom § 45 ods. 1 písm. c) ZRK, nie je možný. Keďže od 01.01.2015 došlo k zrušeniu celého ustanovenia § 45 ZRK a exekučné konanie začalo dňa 19.03.2015, súd prvej inštancie nemal oprávnenie skúmať, či plnenie priznané exekučným titulom je v rozpore s dobrými mravmi.

32. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že povinný ako spotrebiteľ bol podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku poučený súdnym exekútorom o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti prvého výroku o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

34. Napriek uvedenému záveru bude ale s ohľadom na okolnosti uzavretia rozhodcovskej zmluvy potrebné, aby súd prvej inštancie zistil, či došlo k účinnému prijatiu návrhu rozhodcovskej zmluvy oprávneným podľa § 43c ods. 2 OZ. Teda či bola účinným spôsobom oznámená povinnému akceptácia návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy zo strany oprávneného, pretože rozhodcovskú zmluvu podpísal povinný v Banskej Bystrici dňa 03.05.2011 a oprávnený v Bratislave dňa 05.05.2011. V prípade, že došlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy z hľadiska podmienok § 43c ods. 2 OZ, bola právomoc rozhodcovského súdu dojednaná platne, na základe individuálne dojednanej rozhodcovskej zmluvy, ktorej uzavretie nebolo podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere.

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)